

Sygn. akt I C 167/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wanda Zaleśna-Dziedzic
Protokolant:	Magdalena Markowska

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. P.**

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I. zasądza na rzecz powoda K. P. od strony pozwanej (...) SA w W. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza na rzecz powoda K. P. od strony pozwanej (...) SA w W. tytułem kosztów procesu kwotę 608 zł;

IV. zasądza od powoda K. P. na rzecz strony pozwanej (...) SA w W. tytułem kosztów procesu kwotę 779 zł.

Sędzia

SR Wanda Zaleśna-Dziedzic

S..

I/odnotować wyrok

II/kał.3 tygodnie

B. dnia 12.01.2016r.

Sygn. akt I C 167/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 stycznia 2016 r.

Powód K. P. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 10 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia pierwszego wezwania pozwanego do wypłaty odszkodowania do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu oraz kosztów opinii rzeczoznawcy.

Uzasadniając pozew powód podał, że dniu 19.11.2013 r. w miejscowości J., A. J. kierująca samochodem marki O. (...) nr rej. (...), który z tytułu odpowiedzialności OC ubezpieczony w (...) S.A. nr polisy (...) doprowadziła do kolizji. Podał, że w wyniku tego zdarzenia uszkodzony został stanowiący jego własność samochód marki B. (...) nr rej. (...). Wskazał, że zgłosił szkodę pozwanemu, który potwierdził odpowiedzialność. Pojazd powoda został naprawiony bezgotówkowo w serwisie (...) przy B. w K. a końcowy – całkowity koszt naprawy to 15 952,76 zł. Powód podał, że po tym fakcie złożył do pozwanego w dniu 20.02.2014 r. wniosek o odszkodowanie z tytułu utraty wartości pojazdu po szkodzie i otrzymał odmowę wypłaty ponieważ pojazd był w wieku powyżej 3 lat. Dalej- powołując się na opinię niezależnego rzeczoznawcy (który wykonał wycenę ubytku wartości pojazdu) jak również na pismo Głównego Rzecznika Ubezpieczonych - podał, że pomimo przedłożenia pozwanemu w/w dokumentów potwierdzających słuszność i zasadność jego roszczeń pozwany odmówił (pismami z dnia 10.06.2014 r. i 07.07.2014 r.) wypłaty odszkodowania z tytułu utraty wartości pojazdu po szkodzie. Powód wskazał, że jego pojazd w chwili wypadku miał 3 lata, przebieg minimalny 55 000 km, był w stanie idealnym, nigdy nie brał udziału w żadnym zdarzeniu drogowym ani innym, żaden element nie był ponownie lakierowany, nie posiadał żadnych rys czy uszkodzeń, nadto podał, że samochód został zakupiony w salonie i powód jest jego pierwszym właścicielem.

Pozwany (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w pismach z dnia 10.06.2014 r. i 07.07.2014 r. Pozwany zaprzeczył twierdzeniu, że samochód powoda po wykonaniu naprawy z wykorzystaniem oryginalnych części utracił wartość handlową lub inną. Zarzucił, że powód nie poniósł szkody w zakresie szerszym jak pokryta zapłaconym przez pozwanego odszkodowaniem; powód nie udowodnił, że poniósł stratę lub utracił korzyść w wysokości 10 000 zł tj. takiej jak dochodzone w sprawie roszczenie. Podał ponadto, że naprawiony samochód powoda nadal jest użytkowany przez niego w prowadzonej działalności gospodarczej. Zarzucił, że powód nie wykazał, że w jakikolwiek sposób walory tego samochodu (techniczne, użytkowe, estetyczne) w prowadzonej działalności uległy zmianie i są po naprawie niższe od tych sprzed naprawy. Jego zdaniem ważnym jest, że samochód powoda nie był bezwypadkowy (był uszkodzony wcześniej w dniu 22.04.2012 r.) oraz to, że w dniu szkody z 19.11.2013 r. miał już ponad 3 lata. Zdaniem pozwanego te okoliczności stanowią istotne przeszkody dla przyjęcia, że w przypadku samochodu powoda doszło do utraty tzw. wartości handlowej.

W piśmie procesowym z dnia 6.05.2015 r. powód powołując się na ustawę o podatku dochodowym z dnia 26.07.1991 r. ze zm. w zakresie amortyzacji środków trwałych podał, że samochód amortyzuje się stawką ustaloną w momencie wprowadzenia środka trwałego do ewidencji środków trwałych, odpisy stosuje się od początku do końca w jednakowej wysokości. Odnośnie szkody z dnia 22.04.2012 r. podał, że była to szkoda kosmetyczna a nie wypadkowa czy kolizyjna, w wyniku posiadanego ubezpieczenia pozwany mógł wymienić szybę bez utraty zniżek z pakietu AC.

Na rozprawie w dniu 12.01.2016 r. powód wniósł o wypłatę odszkodowania wyliczoną w opinii biegłego, która go satysfakcjonuje oraz o zasądzenie kosztów procesu przez niego poniesionych łącznie z kosztami wyłożonymi na rzeczoznawcę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2013 r. w miejscowości J. A. J. kierująca samochodem marki O. (...) nr rej. (...) podczas wykonywania manewru cofania najechała na zaparkowany na parking przy posesji samochód marki B. (...) nr rej. (...) własności powoda K. P. w wyniku czego uszkodzeniu uległy elementy ściany czołowej oraz boku prawego pojazdu.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 19.11.2013 r. k. 9-13, oświadczenie sprawcy kolizji z dnia 19.11.2013 r. k. 14, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego mgr inż. J. S. z dnia 25.09.2015 r. k. 243-254 wraz z opinią uzupełniającą z dnia 25.11.2015 r. k. 276.

Kierująca samochodem marki O. (...) nr rej. (...) A. J. przyznała się do spowodowania kolizji i podpisała stosowne oświadczenie.

Dowód: oświadczenie sprawcy kolizji z dnia 19.11.2013 r. k. 14.

Sprawca kolizji A. J. posiadała ubezpieczenie w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

W dniu 19.11.2013 r. powód zgłosił szkodę pozwanemu. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i po przeprowadzeniu postępowania (nr szkody (...)) szkoda została zlikwidowana w firmie (...) sp. z o.o. metodą bezgotówkową. Wartość naprawy pojazdu firma (...) określiła na kwotę 15 952,77 zł brutto, 12 969,73 zł netto przy czym wartość części zamiennych została określona na kwotę 8676,67 zł netto, naprawa blacharska na kwotę 2156 zł netto, konserwacja na kwotę 98 zł netto, naprawa lakiernicza na kwotę 955,50 zł netto, materiał lakierniczy na kwotę 1083,55 zł netto.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 19.11.2013 r. k. 9-13, oświadczenie sprawcy kolizji z dnia 19.11.2013 r. k. 14, kalkulacja naprawy sporządzona przez pozwanego z dnia 21.11.2013 r. k. 15-24 i z dnia 22.11.2013 r. k. 25-31, zdjęcia fotograficzne k. 141-147, faktura Vat z dnia 05.12.2013 r. wystawiona przez (...) sp. z o.o. do zlecenia (...) k. 32, faktura Vat z dnia 05.12.2013 r. wystawiona przez (...) sp. z o.o. do zlecenia (...) k. 33, decyzje pozwanego z dnia 06.12.2013 r. k. 164, z dnia 19.12.2013 r. k. 166, z dnia 13.01.2014 r. k. 165, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego mgr inż. J. S. z dnia 25.09.2015 r. k. 243-254 wraz z opinią uzupełniającą z dnia 25.11.2015 r. k. 276.

Po naprawie samochodu powoda marki B. (...) nr rej. (...) do firmy (...) sp. z o.o. nie wpłynęło pismo reklamujące jakość tej naprawy.

Dowód: pismo (...) z dnia 20.04.2015 r. k. 96.

Pismem z dnia 20.02.2014 r. powód zwrócił się do pozwanego z wnioskiem o wypłatę odszkodowania w kwocie 10 000 zł z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu po szkodzie z OC sprawcy - nr szkody (...). W piśmie tym powód podał, że uszkodzony w kolizji z dnia 19.11.2013 r. pojazd marki B. (...) został zakupiony w 2010 r. a jego wartość rynkowa wraz z wyposażeniem dodatkowym wynosiła 197 951 zł. Powód w tym piśmie oświadczył, że pojazd ten nigdy nie brał udziału w żadnym zdarzeniu drogowym ani też nie miał żadnych napraw blacharsko lakierniczych, nie posiadał żadnych uszkodzeń ani rys powierzchniowych zewnętrznych i wewnętrznych. Pojazd miał 3 lata i posiadał minimalny przebieg 55472 km, garażowany codziennie w ogrzewanym garażu; pojazd jak nowy, żadnych śladów użytkowania.

Dowód: pismo powoda do pozwanego z dnia 20.02.2014 r. k. 34-35.

Pozwany odpowiadając na powyższy wniosek powoda w piśmie z dnia 18.03.2014 r. odmówił wypłaty odszkodowania z tytułu ubytku wartości handlowej pojazdu z uwagi na fakt, iż w dacie zdarzenia pojazd był w wieku powyżej 3 lat.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z dnia 18.03.2014 r. k. 36.

Powód ponownie zwrócił się do pozwanego z wnioskiem o wypłatę odszkodowania w kwocie 10 000 zł z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu w dniu 12.05.2014 r. a pozwany w piśmie z dnia 10.06.2014 r. odmówił wypłaty. Podkreślił pozwany w tym piśmie, że wykonując naprawę powypadkową pojazdu prawidłowo, zgodnie z technologią zalecaną przez producenta, w stacji napraw spełniającej wymagania techniczne i kadrowe do wykonywania takich prac, nie można przyjmować, że wystąpił ubytek wartości, który stanowi różnica pomiędzy wartością rynkową

pojazdu przed uszkodzeniem a jego wartością ustaloną w tym stanie warunków rynkowych po dokonanej naprawie. Pozwany wskazał również, że pojazd którego dotyczy przedmiotowe roszczenie w dniu 22.04.2012 r. miał szkodę zatem uszkodzenia pojazdu pozostające w związku przyczynowym ze szkodą zaistniałą w dniu 19.11.2013 r. nie były pierwszymi uszkodzeniami o charakterze kolizyjnym.

Dowód: pismo powoda do pozwanego z dnia 12.05.2014 r. k. 45-47, pismo pozwanego do powoda z dnia 10.06.2014 r. k. 50.

Przedmiotowy samochód powoda marki B. (...) z 2010 r. o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu w dniu 22.04.2012 r. – w trakcie jazdy z pod kół pojazdu poprzedzającego wypadł kamień i uderzył w szybę czołową, powodując jej pęknięcie. Pozwany posiadał wówczas w (...) S.A. ubezpieczenie AC nr polisy (...) na sumę 80 000 zł. Szkada zarejestrowana pod nr (...) (...) została zlikwidowana przez ubezpieczyciela, który zaakceptował w całości kosztorys naprawczy na kwotę 2617,01 zł netto sporządzony przez firmę (...) dokonującą naprawy samochodu powoda w którym wartość części i materiałów została określona na kwotę 2110,34 zł a wartość robocizny na kwotę 506,67 zł. W sporządzonej kalkulacji naprawy w systemie A. zakład naprawczy przyjął następujące założenia: stawka blacharza – 160 zł/rbg, stawka lakiernika – 160 zł/rbg, 1 rbh=12JC, normalia 2%. (...) S.A. wypłacił na rzecz (...) sp. z o.o. w dniu 27.04.2012 r. kwotę 1040 zł i w dniu 10.05.2012 r. kwotę 1298,61 zł na podstawie przedłożonych faktur z dnia 27.04.2012 r. na kwotę 1659,79 zł netto i z dnia 05.05.2012 r. na kwotę 678,82 zł netto.

Dowód: polisa nr (...) k. 200-201, zgłoszenie szkody z dnia 23.04.2012 r. k. 213-214, kalkulacja naprawy z dnia 24.04.2012 r. sporządzona przez (...) k. 223-224, zdjęcia fotograficzne k. 228-237, pismo (...) do (...) z dnia 25.04.2012 r. k. 225, faktury Vat wystawione przez (...) z dnia 05.05.2012 r. i z dnia 27.04.2012 r. k. 26-27, decyzje (...) o przyznaniu odszkodowania z dnia 27.04.2012 r. k. 202-203 i z dnia 10.05.2012 r. k. 204-205, dowód rejestracyjny samochodu B. (...) nr rej. (...) k. 206-207.

W wykonanej na zlecenie powoda ocenie technicznej – ustalenie ubytku wartości uszkodzonego w kolizji pojazdu powoda sporządzonej przez niezależnego rzeczoznawcę mgr inż. R. H. wyliczono ubytek wartości pojazdu na kwotę 7000 zł, przy założeniu wykonania ponadto naprawy związanej z wymianą reflektora prawego (4167 zł). Minimalny ubytek wartości handlowej pojazdu został wyliczony na kwotę 3600 zł przy założeniu, iż po naprawie samochód zostanie w pełni przywrócony do stanu przed szkodą zaś naprawa wykonana zostanie w technologii producenta.

Za wymienioną ocenę techniczną sporządzoną przez rzeczoznawcę powód zapłacił kwotę 400,00 zł brutto.

Dowód: ocena techniczna nr (...) uszkodzonego w kolizji pojazdu powoda z dnia 24.04.2014 r. sporządzona przez niezależnego rzeczoznawcę mgr inż. R. H. k. 37-43, faktura Vat nr (...) z dnia 24.04.2014 r. wystawiona przez R. H. k. 44.

Powód zwracał się również do Rzecznika Ubezpieczonych z prośbą o zajęcie stanowiska bądź podjęcie ewentualnej interwencji w kwestii słuszności roszczenia powoda o wypłatę odszkodowania z tytułu utraty wartości pojazdu po szkodzie z OC sprawcy wypadku. Rzecznik Ubezpieczonych w pismach kierowanych zarówno do powoda jak i ubezpieczyciela – pozwanego wskazywał, że stanowisko pozwanego jest całkowicie błędne wskazując jednocześnie na słuszność dochodzonego przez powoda roszczenia. Rzecznik wzywał również pozwanego do udzielenia pełnego uzasadnienia odmowy, przesłanie wyceny arkusza ubytku stosownie do art. 14 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych jednakże pozwany nie wykonał powyższego i cały czas podtrzymywał swoje stanowisko w zakresie odmowy wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo powoda do Rzecznika Ubezpieczonych z dnia 26.05.2014 r. k. 48-49, pismo Rzecznika Ubezpieczonych do pozwanego z dnia 27.06.2014 r. k. 53-55, z dnia 26.08.2014 r. k. 61, pismo pozwanego do Rzecznika Ubezpieczonych z dnia 07.07.2014 r. k. 57, z dnia 26.09.2014 r. k. 62, pismo Rzecznika Ubezpieczonych do powoda z dnia 28.10.2014 r. k. 63-65.

Pismami z dnia 18.06.2014 r. i 18.07.2014 r. powód ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 10 000 zł tytułem utraty wartości handlowej pojazdu. Pozwany w pismach z dnia 3.07.2014 r. i z dnia 08.08.2014 r. odmówił powodowi wypłaty odszkodowania.

Dowód: pisma powoda do pozwanego z dnia 18.06.2014 r. k.51-52 i z dnia 18.07.2014 r. k. 58-59, pisma pozwanego do powoda z dnia 3.07.2014 r. k. 56 i z dnia 08.08.2014 r. k. 60.

Powód K. P. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą B. Firma Handlowo – Usługowa (...) i samochód marki B. (...) nr rej. (...) uszkodzony w wyniku zdarzenia z dnia 19.11.2013 r. w latach 2013-2015 był wpisany jako środek trwały w jego firmie.

Dowód: lista środków trwałych oraz tabele amortyzacyjne za lata 2013-2015 k. 186, wydruki z Internetu dotyczące firmy (...) k. 86-89.

Metody wykorzystywane do wyliczenia rynkowego ubytku wartości to m.in. Instrukcja Określenia Rynkowego Ubytku Wartości (...) Nr (...) zatwierdzona 12.02.2009 r. Uchwałą Zarządu Głównego do stosowania w Stowarzyszeniu (...) samochodowych – (...) i w (...) / (...) oraz metoda R./S. adoptowana na rynek polski z rynku niemieckiego. W pierwszej metodzie rynkowy ubytek wartości pojazdu zależy między innymi od: zakresu uszkodzeń kolizyjnych pojazdu, stanu technicznego pojazdu przed kolizją, okresu eksploatacji pojazdu, popytu na dany typ, model pojazdu itp. Właściwe oszacowanie tego rynkowego ubytku wartości pojazdu po dobrze wykonanej naprawie nie jest proste i oczywiste. Pojęcie rynkowego ubytku wartości pojazdu nie obejmuje utraty wartości pojazdu spowodowanej nieprzestrzeganiem zalecanej technologii naprawy, wadami wykonawczymi, stosowaniem zastępczych metod naprawy oraz materiałów i części zamiennych nieoryginalnych. Utrata wartości z tych powodów nie wchodzi w zakres rynkowego ubytku wartości. Powyższa Instrukcja Nr (...) służy stworzeniu jednolitych zasad i podstaw postępowania rzeczoznawców przy określaniu tego parametru. Kryteria ogólne zasadności szacowania rynkowego ubytku wartości pojazdu to: pierwsze uszkodzenie kolizyjne pojazdu, szacowanie zasadne gdy naprawa jest technicznie i ekonomicznie uzasadniona, najwyższa utrata wartości ma miejsce w przypadku uszkodzeń samochodów osobowych i terenowych, rynkowy ubytek wartości systematycznie maleje wraz z okresem eksploatacji pojazdu. Dodatkowo dla samochodów osobowych i terenowych podstawa występowania rynkowego ubytku wartości mogą być wyłącznie uszkodzenia lakierowanych, metalowych elementów nadwozia a w przypadku samochodu z ramą, uszkodzenia kabiny i ramy. Pojazd w którym w wyniku kolizji zostały uszkodzone jedynie elementy wyposażenia nadwozia, zespoły mechaniczne lub elektryczne nie podlega szacowaniu rynkowego ubytku wartości. Jest to warunek konieczny, których pojazd i uszkodzenie z dnia 22.04.2012 r. nie spełnia. Instrukcja umożliwia szacowanie rynkowego ubytku wartości pojazdów w dobrym stanie technicznym o okresie eksploatacji do sześciu lat. W instrukcji znajdują się opisy 3 metody szacowania ubytku wartości pojazdu: metoda oceny zakresu uszkodzeń nadwozia i ramy, metoda kosztu naprawy, metoda stopnia uszkodzeń nadwozia i ramy. Dodatkowo wyceniający w analizie ubytku wartości samochodów osobowych i terenowych powinien wykorzystywać minimum dwie metody wyliczeń i wyciągnąć średnią z uzyskanych wyników. Tak obliczona średnia wielkości rynkowego ubytku wartości nie może być wyższa od wynikającej z metody ceny zakresu uszkodzeń nadwozia i ramy. Druga metoda R./S. dotyczy pojazdów do 3 lat eksploatacji oraz takich w których współczynnik spadku wartości jest większy od 40% a współczynnik szkody $S \geq 10\%$. Dla konkretnej sytuacji i uszkodzenia pojazdu w dniu 22.04.2012 r. taki zakres szkody jest bez wpływu na utratę wartości pojazdu w tej metodzie bowiem współczynnik szkody wyniósł 2,3% (mniejszy niż 10%) i ten warunek nie został spełniony. Natomiast po naprawie uszkodzeń elementów pojazdu B. (...) powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 19.11.2013 r. współczynnik spadku wartości jest większy od 40% i wynosi 44% a współczynnik szkody jest większy niż 10% i wynosi 18%.

W ocenie biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego mgr inż. J. S. w wyniku kolizji z dnia 22.04.2012 r. pojazd B. (...) rok prod. 2010 nie utracił wartości handlowej ze względu na małe rozmiary szkody i brak uszkodzenia elementów lakierowanych ustalanych za pomocą dwóch metod określania rynkowego ubytku wartości pojazdu po naprawie. Z kolei ubytek rynkowej wartości pojazdu po prawidłowo przeprowadzonej naprawie po szkodzie z dnia 19.11.2013 r., podlega oszacowaniu z powodu spełnienia kryteriów wymaganych w metodzie R./S. i wynosi 3 600 zł. W metodzie tej zostały określone następujące parametry: wartość

nowego pojazdu – 197951 zł brutto, współczynnik spadku wartości, wartość rynkowa pojazdu przed szkodą - 87500 zł brutto, ogólny koszt naprawy – 15952,76 zł brutto, zakres szkody – 18,23% dla którego wskaźnik procentowy ubytku wartości handlowej dla pojazdu 3 lata (do końca roku kalendarzowego) przy tym zakresie szkody wynosi 3%, współczynnik uwzględniający realia polskie $k=1.15$ mieści się w zalecanym przedziale do 1.3. Zdaniem biegłego procedura wymiany elementu oświetlenia typu lampa przednia zawsze przy wymianie na nową wiązać się będzie z widoczną różnicą barwy i oieni obudowy w stosunku do elementu używanego. Nie ma procedury na podstawie której można stwierdzić iż w konsekwencji takie postępowanie powoduje spadek wartości pojazdu jako całości. Części zamienne do pojazdów są sklasyfikowane w grupy w zależności od zgodności z oryginałem i wymogami producenta pojazdu. Autoryzowany serwis przy wymianie lampy przedniej zastosował część oryginalna producenta bo tak nakazują mu procedury.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego mgr inż. J. S. z dnia 25.09.2015 r. k. 243-254 wraz z opinią uzupełniającą z dnia 25.11.2015 r. k. 276.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty, zlegające również w aktach szkodowych nr (...) pozwanego oraz opinię biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Przedłożone do akt sprawy dokumenty miały charakter dokumentów prywatnych (z wyjątkiem dowodu rejestracyjnego bo jest to dokument urzędowy), a więc stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte. Moc dowodowa tych dokumentów nie była kwestionowana.

Należy jednak zaznaczyć, że dla ustalenia czy samochód powoda w wyniku kolizji utracił wartość handlową miarodajna dla Sądu była opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego mgr inż. J. S.. Opinia ta (oraz opinia uzupełniająca) dla przedmiotowej sprawy miała istotne znaczenie. Sąd uznał tą opinię za wiarygodną, albowiem została sporządzona zgodnie z wymogami wiedzy specjalistycznej, udzieliła odpowiedzi na pytania zleczone przez Sąd. Opinia została sporządzona w sposób fachowy, rzetelny, a wnioski sformułowane w sposób jasny i przekonujący. Szczegółowo do wymienionej kwestii Sąd odniesie się poniżej w rozważaniach prawnych uzasadnienia.

Pozostały materiał dowodowy Sąd pominął jako nieistotny do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód K. P. domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 3600 zł tytułem odszkodowania za utratę wartości handlowej jego samochodu marki B. (...) po szkodzie z dnia 19.11.2013 r. Wymieniony samochód, będący własnością powoda, został uszkodzony w trakcie wykonywania manewru cofania przez A. J. samochodem osobowym marki O. (...), która najechała na zaparkowany na parkingu samochód powoda. A. J. posiadała umowę obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym.

Zgodnie z art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c. w zw. z art. 824¹ k.c.).

Wysokość odszkodowania winna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c., którego treść § 1 stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Paragraf 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli naprawienie

szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała odpowiedzialność pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe marki B. (...) własności powoda bowiem ubezpieczyciel uznał roszczenie powoda, szkoda została zlikwidowana i wypłacona z polisy (...) S.A. firmie (...) metodą bezgotówkową. Kwestią sporną pomiędzy stronami była kwestia wypłaty odszkodowania z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu po szkodzie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. po stronie ubezpieczyciela istnieje obowiązek pełnej kompensacji szkody. Odszkodowanie za uszkodzenie samochodu ma na celu przywrócenie jego poprzedniej wartości (jaką posiadał przed wypadkiem); gdyby pomimo naprawy auto nie odzyskało wcześniejszej wartości, odszkodowanie powinno obejmować oprócz kosztów jego naprawy także zapłatę sumy pieniężnej, odpowiadającej różnicy między wartością tego samochodu przed uszkodzeniem i po naprawie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12.10.2001 r. sygn. III CZP 57/01 Lex nr 49038). Wartość pojazdu po jego naprawie to nic innego, jak jego wartość rynkowa. Jeśli wartość ta w wyniku uszkodzenia, choć później wyeliminowanego zmalała w stosunku do tej, jaką samochód ten miałby na rynku, gdyby nie został uszkodzony, to kompensata powinna obejmować również tę różnicę.

W przedmiotowej sprawie powód słusznie podnosił, iż po zdarzeniu z dnia 19.11.2013 r. i dokonanej naprawie doszło do ubytku wartości handlowej jego pojazdu marki B. (...). Sąd na wniosek powoda dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego mgr inż. J. S.. Biegły ustalił, że w wyniku kolizji z dnia 22.04.2012 r. pojazd B. (...) rok prod. 2010 nie utracił wartości handlowej ze względu na małe rozmiary szkody i brak uszkodzenia elementów lakierowanych. Z kolei ubytek rynkowej wartości pojazdu po prawidłowo przeprowadzonej naprawie po szkodzie z dnia 19.11.2013 r., został wyliczony przez biegłego na podstawie metody R./S. na kwotę 3 600 zł. Nadto biegły w uzupełniającej opinii odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących problemu lampy przedniej wskazał, że procedura wymiany elementu oświetlenia typu lampa przednia zawsze przy wymianie na nową wiązać się będzie z widoczną różnicą barwy i ocieni obudowy w stosunku do elementu używanego. Nadto podał, że nie ma procedury na podstawie której można stwierdzić iż w konsekwencji takie postępowanie powoduje spadek wartości pojazdu jako całości; części zamienne do pojazdów są sklasyfikowane w grupy w zależności od zgodności z oryginałem i wymogami producenta pojazdu. Autoryzowany serwis przy wymianie lampy przedniej zastosował część oryginalną producenta bo tak nakazują mu procedury.

W ocenie Sądu przedstawiona przez biegłego opinia jako wydana w oparciu o całokształt materiału dowodowego była rzetelna, logiczna, jasna i ostatecznie nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Pozwoliła zatem na dokonanie istotnych ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd przyjął zatem, iż ubytek wartości handlowej pojazdu marki B. (...) własności powoda wyniósł 3 600 zł. Należy też wskazać, że powód na rozprawie w dniu 12.01.2016 r. wniósł o wypłatę odszkodowania tejże kwoty wyliczonej w opinii biegłego, która - jak twierdził - go satysfakcjonuje. W świetle powyższych rozważań, opinii biegłego, powołanych przepisów kc, orzeczeń SN - bez znaczenia pozostaje podnoszona przez pozwanego kwestia uszkodzonego samochodu powoda jako środka trwałego w jego firmie i wpływu tej szkody z dnia 19.11.2013 r. na wartość księgową samochodu bowiem po stronie ubezpieczyciela istnieje obowiązek pełnej kompensacji szkody (art. 361 § 2 k.c.) czyli również w zakresie utraty handlowej pojazdu po szkodzie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie wyżej powołanych przepisów, art. 481 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20.03.2014 r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części (ponieważ powód pierwotnie domagał się kwoty 10000 zł jednak w toku sprawy nie cofnął pozwu w części ponad kwotę 3600 zł). Powód domagał się odsetek ustawowych od dnia pierwszego wezwania pozwanego do wypłaty odszkodowania. Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 w/w ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych

zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód w dniu 20.02.2014 r. wystąpił do pozwanego z wnioskiem o wypłatę odszkodowania, który zgodnie z w/w przepisem winien był w terminie 30 dni wypłacić odszkodowanie a czego nie uczynił dlatego Sąd zasądził odsetki od dnia 20.03.2014 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Pozwany poniósł koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika w kwocie 1200,00 zł oraz 17,00 opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Powód natomiast poniósł koszty opłaty sądowej w kwocie 500 zł, koszty opinii biegłego sądowego w kwocie 786,46 zł oraz koszty prywatnej opinii rzeczoznawcy w kwocie 400 zł (jako koniecznej do wykazania zasadności roszczenia, wystąpienia z pozwem bowiem pozwany w ogóle kwestionował zasadność roszczenia). Łącznie koszty poniesione przez powoda to 1686,46 zł a przez pozwanego 1217zł. Co do zasady zostało uwzględnione żądanie powoda. Powód wygrał proces w 36 %, więc należał się mu zwrot kwoty 608 zł jako 36 % z kwoty 1686,46 zł. Pozwany z kolei wygrał proces w 64 % więc należał się mu zwrot kwoty 779 zł jako 64 % z kwoty 1217 zł. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 608 zł i orzekł jak w pkt III wyroku oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 779 zł i orzekł jak w pkt IV wyroku.

SSR Wanda Zaleśna-Dziedzic